

РЕШЕНИЕ

№ 2828

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10778** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Етажна собственост „Ц. Ш. 4“, регистрирана в Район „С.“ при СО, представлявана от управителя на ЕС В. П., чрез адв. Св. О., срещу Предписание, дадено с писмо, изх. № РСЦ-22-ГР94-441/2/06.10.23 г. на зам. кмета на Район „С.“ при СО.

В жалбата са наведени твърдения за нищожност на административния акт поради липса на компетентност и съществени нарушения на закона, алтернативно се твърди незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. О. и претендира разноски по делото. Ответникът кмет на район С., СО, се представлява от юриск. С., която мили за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна П. Л. Г., чрез адв. В., моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Заинтересованата страна – С. Е. Г. се представлява от адв. П. и претендира разноски по делото.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал.1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното.

По повод сигнал от П. Л. Г. и С. Е. Г. вх. № РСЦ22-ГР94-1441/16.11.2022 г. за наличие

на незаконен строеж, а именно: Монтиране на 2 бр. метални врати на проход в жилища сграда с адрес [улица], с писмо изх. № С22-4412-01-610/23.12.2022 г. от РДНСК С. до р-н С., СО е указано да бъде извършена проверка и прилагане на правомощията по чл. 223 от ЗУТ.

Извършена е проверка от длъжностни лица на районната администрация при която е установено, че в имот с кад. ид. 68134.100.177 е разположена една втора от 5-етажната жилищна кооперация с адрес: [улица]. Останалата една втора от 5-етажната жилищна кооперация на сградата попада в имот с идентификатор 68134.100.178. В границите на същия имот е разположена и едноетажна постройка, собственост на Областната управа. Достъпът до дъното на имота и до двете съществуващи сгради се осъществява, чрез съществуващ проход, разположен в дясно на сградата с адрес: [улица], който попада изцяло в границите на имот с идентификатор 68134.100.177. В обема на прохода са монтирани две метални врати, от които едната е разположена на улично регулационната линия, а другата в края на прохода. Към момента на проверките, металната врата откъм уличната регулация е била отключена и има свободен достъп само до входа на 5-етажната жилищна кооперация. В края си прохода е затворен с още една метална двукрила врата която към момента на проверките е била заключена, с което е ограничен достъпа до останалата част на имота, който е празен.

С писмо изх. № РСЦ22-ГР94-1441 (2)/06.10.2023 г. е указано на Етажната собственост [улица] да предприеме действия за целесъобразно ползване и опазване от непредвидими инциденти собствениците на вещни права върху поземлен имот с ид. 68134.100.177. Съгласно регламентираните изисквания на действащата нормативна уредба, преминаването през съществуващия проход да се осъществява без ограничения.

При горните установявания съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок предвид датата на връчване на писмото 16.11.2023г. (ИД на л. 30 от делото) и датата 30.10.2023г. на депозиране на жалбата чрез адм. орган по електронен път.

Жалбата е насочена срещу административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото с писмо изх. № РСЦ22-ГР94-1441 (2)/06.10.2023г. се възлагат определени задължения на ЕС [улица] за предприемане на действия. Без правно значение е в случая оформянето на адм. акт като писмо. Същото няма указателен характер в какъвто смисъл са изложени възражения. Налице е изричното волеизявление на орган на държавно управление, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съдът намира, че е налице нищожен административен акт, (волеизявление на адм. орган, обективизирано в писмо изх. № РСЦ22-ГР94-1441 (2)/06.10.2023 г.).

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен, и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за

нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до липса на волеизявление /липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т. е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; "пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган" /решение № 925/23.01.2014 г. по дело № 12602/2013 г. на ВАС, Второ отделение/; 5. при превратно упражняване на власт.

С последното, въпреки всички неясноти и пропуски, е разпоредено на Етажната собственост [улица] да осигури преминаването през съществуващия проход да се осъществява без ограничения.

На първо място от представените по делото доказателства въобще не е ясно в рамките на какво производство е постановен административният акт. От една страна от сигнал вх. № РСЦ22-ГР94-1441/16.11.2022 г. и писмо изх. № С22-4412-01-610/23.12.2022 г. от РДНСК С. до р-н С., СО се коментира наличието на незаконен строеж, съставляващ преграждане на проход посредством две метални врати. Производство по реда на чл. 223, ал. 2 във вр. с чл. 225а от ЗУТ не е осъществявано. В този смисъл липсва констативен акт за установяване на незаконен строеж, респ. липсва мотиви и диспозитив в този смисъл в писмото. Вместо това е посочено, че изпълнението на металната врата е в противоречие с изискванията на противопожарните и санитарно-хигиенните норми.

Изхождайки именно от това съображение и разпореждането в писмо изх. № РСЦ22-ГР94-1441 (2)/06.10.2023 г. (опазване от непредвидими инциденти собствениците на вещни права върху поземлен имот с ид. 68134.100.177) съдът прави извод, че се касае за произнасяне във връзка с наличие на опасност от пожар. Т. правомощие обаче кмета на район (а и на община) не притежава. същото е възложено на органите по пожарна безопасност и защита на населението (ГДПБЗН - МВР) по арг. от чл. 125, ал. 1 от ЗМВР във вр. с чл. 169, ал. 4 от ЗУТ и Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Или с други думи казано, контролът над строежите за съответствие с изискванията на чл. 169, ал. 1, т. 2 от ЗУТ е възложено на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" при Министерството на вътрешните работи, а не на кмета на район (община). Аналогично е и по отношение на сочените в писмото като правни основания за постановяването му чл. 169, ал.1, т. 3, т. 4 от ЗУТ, за които следят съответните екологични и здравни органи (РЗИ, ИАОС и пр.).

Действително, кметът на общината има правомощия във връзка с осигуряването на право на преминаване през чужди имоти и достъп до строежи – чл. 192 и чл. 194 от ЗУТ, но същите правомощия са строго ограничени и се развива в специални производства, което нито е било искано в случая, нито пък е било изпълнено.

Казано по-горе бе, че с писмо изх. № РСЦ22-ГР94-1441 (2)/06.10.2023 г. е разпоредено на ЕС [улица] да осигури преминаването през съществуващия проход да се осъществява без ограничения. Т. правомощие за произнасяне кметът на района, а и кметът на общината няма нито по ЗМСМА (чл. 44 и чл. 46 от с.з.) нито по специалните Закони (ЗУТ, ЗМВР и пр.). По мнение на настоящият съдебен състав, изпълняващият длъжност кмет на р-н С., СО по същество е осъществил правораздавателна дейност по см. на чл. 109 от Закона за собствеността по повод сигнал на П. Л. Г. и С. Е. Г., която дейност не му е подведомствена.

Като е издал оспореното писмо изх. № РСЦ22-ГР94-1441 (2)/06.10.2023 г. кметът на р-н С., СО е излязъл извън своята материална компетентност и при липса на законово основание, е постановил нищожен административен акт, който не е породил предвидените в закона правни последици и съдът следва да прогласи нищожността му.

При този изход на спора основателна е претенцията на процесуалния представител на жалбоподателите за присъждане на разноски по делото. Същата следва да бъде уважена в размер на 550 лева, съобразно списък по чл. 80 от ГПК на л. 61 от делото. Водим от гореизложеното Административен съд София-град, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на предписание, дадено с писмо, изх. № РСЦ-22-ГР94-441/2/06.10.23 г. на зам. кмета на Район „С.“ при СО;

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Етажна собственост „Ц. Ш. 4“, регистрирана в Район „С.“ при СО, представлявана от управителя на ЕС В. П. сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд – София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните, чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: